

Warszawa, 23 listopada 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

CO8 h 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 27344.

~~Kl. 37 b, 6.~~

Jerzy Szypowski
(Warszawa, Polska).

22 i, 1

Sposób wyrobu materiału izolacyjnego z odpadków skór.

Zgłoszono 4 lutego 1937 r.
Udzielono 30 września 1938 r.

Skóra, jak wiadomo, posiada bardzo małe przewodnictwo ciepła i pochłania dobrze dźwięki, wskutek czego nadaje się do izolacyj ciepłych i akustycznych, do izolacji przewodów centralnego ogrzewania itd.

Z odpadków przegarbowanych skór, zawierających sole chromowe, lub z odpadków skór, garbowanych ekstraktami roślinnymi, wyrabia się według wynalazku płyty izolacyjne, które nie podlegają procesom butwienia i nie są siedliskiem roztw. b. t. w. a.

Mokre odpadki skór suszy się, następnie nadaje im kształt przez stłaczanie w formach pod ciśnieniem, lub przepuszcza się te odpadki przez walce.

W pewnych przypadkach odpadki skór

przesyca się kleiwem zaraz po wysuszeniu, o ile własna lepkość odpadków skór nie wystarcza do mocnego powiązania się ich w płyty.

Płyty impregnowane kleiwem, rozpuszczonym w dowolnym rozpuszczalniku, suszy się powtórnie i kształtuje.

Do spajania odpadków skór używa się kleiwa w postaci zwykłego kleju skór nego, kauczuku lub kleju pochodzenia zwierzęcego z domieszką $K_2Cr_2O_7$ lub $Na_2Cr_2O_7$, lub wreszcie znanego cementu magnezowego.

Płyty te mogą być również wyrabiane z odpadków skór twardych roślinnego garbunku. W tym przypadku odpadki te niezależnie od ich wielkości miele się w mły-

nach tarczowych, po czym otrzymaną miazgę skórzaną umieszcza się w formach i po nasyceniu jej np. cementem magnezowym stłacza się w płyty dowolnej wielkości.

W razie potrzeby izolowania cieplnego lub akustycznego dużych powierzchni np. podłóg, izolowanie tych powierzchni uskutecznia się nie za pomocą płyt, lecz przesyconą np. cementem magnezowym masą izolacyjną, którą nakłada się bezpośrednio na powierzchnie izolowane, poddając ją naciskowi np. za pomocą walca.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu materiału izolacyjnego

z odpadków skór z domieszką materiałów spajających lub bez tej domieszki, znamienny tym, że odpadki skór mineralnego lub roślinnego garbunku po rozdrobieniu, względnie zmieleniu miesza się dokładnie z kleiwem np. z klejem skórnym, kauczukiem lub cementem magnezowym, po czym otrzymaną masę stłacza się w płyty odpowiedniej wielkości, lub przepuszcza przez walce, przy czym w przypadku pokrywania izolacją dużych powierzchni masę nakłada się bezpośrednio na te powierzchnie i poddaje ją naciskowi.

Jerzy Szypowski.